

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/210/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313211635
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313211635.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou JUDr. Annou Hozákovou v právnej veci navrhovateľky M. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. M. G. Č.. XXXX/XX, Č., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Ľudova č. 14, Košice, adresa na doručovanie Kuzmányho č. 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti odporkyňi Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova č. 25, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke 1.486,25 Eur s 5,50 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 848,93 Eur od 26.10.2013 do zaplataenia, s 5,50 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 637,32 Eur od 2.11.2013 do zaplataenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v sume 237,77 € do 3 dní po právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľky Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice na účet č. 520700-4202633015/8360, IBAN SK 55 8360 5207 0042 0263 3015 do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť na účet Okresného súdu v Čadci titulom súdneho poplatku sumu 89,20 € do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobníčka sa podaným návrhom zo dňa 06.11.2013 domáhala proti žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia z právneho vzťahu, ktorý vznikol medzi žalobníčkou a žalovanou so spotrebiteľskej zmluvy.

Žalobníčka uvádzala, že uzatvorila so žalovanou spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. zmluvu o úvere dňa 16.9.2004 pod č. 5250415 (ďalej len Zmluva o úvere) na základe ktorej bol zo strany žalovanej poskytnutý žalobníčke úver vo výške 995,82 € (30.000,- Sk). Žalobníčka sa zaviazala vráti žalovanému istinu úveru navýšenú o poplatok úveru spolu vo výške 1.991,64 € (60.000,- Sk). Žalobníčka poukázala na zákon č. 258/2001 Zb. zák. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisoch, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí, má obsahovať najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), ak nie je uvedená spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Žalobníčka vychádzajúc z obsahu predmetnej zmluvy o úvere konštatovala, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške RPMN, čo v súlade s ust. § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené podstatné náležitosti, ktorých absencia v zmluve o úvere je sankcionovaná bezúročnosťou a

bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, mala žalovaná právo len na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 995,82 € bez úrokov a poplatkov.

Žalobníčka ďalej poukazovala na ďalšie ustanovenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré z jej hľadiska možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver. Odplata za poskytnutý úver dosiahla úroveň takmer 100%, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu, obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v danom období a v obdobných prípadoch, čo je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Na základe ustálenej rozhodovacej praxe súdov, poukazovala na dohodu o výške ročnej odplaty v miere takmer 100% z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech nej, ako spotrebiteľky a aj napriek tomu, že nie sú stanovené limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách, a ich hodnota je ponechaná na dohodu zmluvných strán, pričom ich konečná výška nie je neobmedzená. Uvedené potvrdzujú aj sudy vo svojej rozhodovacej činnosti, keď žalobníčka poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28.9.2011 pod sp. zn. 3Co/3/2011, tiež rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 09.11.2010 pod sp. zn. 17Co/313/2010-99, rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.6.2010 č.k. 10C/20/2010-83 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23.8.2011 pod sp. zn. 16ICm/944/2010 v ktorom uvedený krajský súd konštatoval, že úrok z úveru je jedným z definujúcich znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov) je potrebné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere, ako celok.

Žalobníčka konštatovala, že na základe uvedeného pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre rozpor dohody o odplate so zákonom a s dobrými mravmi mala žalovaná nárok len na vrátenie poskytnutej istiny predmetného úveru vo výške 995,82 €. Žalobníčka zaplatila na účet žalovanej, prostredníctvom dobrovoľných splátok sumu 1.633,14 € a prostredníctvom zrážok z dôchodku vykonávaných v rámci nezákonne vedenej exekúcie (exekúcia vedená Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 11Er/1112/2005) ďalšiu sumu 848,93 €, teda súhrne sumu 2.482,07 €, to znamená o 1.486,25 € viac, ako mala žalovaná nárok. V rozsahu sumy 1.486,25 € tak došlo k bezdôvodnému obohateniu sa na strane žalovanej.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 02.6.2015 na ktorý termín boli žalobníčka, jej právny zástupca a žalovaná riadne a včas predvolaní, keď žalobníčka prevzala predvolanie na pojednávanie 06.5.2015, jej právny zástupca 07.5.2015 a splnomocnený zástupca žalovanej 07.5.2015. Písomným podaním zo dňa 02.6.2015 svoju neúčast' ospravedlnil prokurista odporcu, ktorý žiadal neprítomnosť ospravedlniť a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Pridržiaval sa písomného vyjadrenia vo veci. Rovnako aj právny zástupca žalobníčky žiadal ospravedlniť neúčast' na pojednávaní, rovnako aj neúčast' žalobníčky s tým, že uviedol zotrvanie na podanom žalobnom návrhu v celom rozsahu a súhlasil s tým, aby súd pojednával v neprítomnosti účastníkov.

Súd z predloženého vyjadrenia žalovanej mal zistené, že žalovaná žiadala návrh zamietnuť a nestotožnila sa s právnym názorom žalobníčky uvedenom v žalobnom návrhu. Opísala a posúdila zmluvný vzťah, vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. 5250415 v zmysle § 497 a násl. Obchodného zákonníka a k charakteru zmluvy, na ktorú žalobníčka poukazuje uvádzala svoje stanovisko k posúdeniu predmetnej zmluvy, ktorú podľa jeho názoru nemožno považovať za spotrebiteľskú zmluvu, konkrétne zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Zb. zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

Žalovaná namietala, že spotrebiteľským úverom sa v zmysle § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom k 16.9.2004 rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vo forme odloženej platby pôžičky alebo v inej právnej forme. Žalovaná poskytuje svojim klientom peňažné prostriedky, je pravdou že dočasne, avšak na základe zmluvy o úvere v zmysle § 497 a násl. Obchodného zákonníka. Poukázala na § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere sa vždy aplikujú podľa tvrdenia žalovanej, ustanovenia Obchodného zákonníka a to bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Navyše,

aj účastníci konania v tejto veci si v bode 19 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere dohodli, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú riadiť Obchodným zákonníkom. Ďalej žalovaná poukázala na Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý v zmysle § 2 písm. b) účinnom k 16.9.2009 zmluvu o spotrebiteľskom úvere považuje za zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, pričom klienti oprávneného neuhrádzajú celkové náklady, spojené so spotrebiteľským úverom, ale iba časť tých nákladov z ktorých 1/3 je dohodnutý úrok a 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívnou činnosťou spojenou s týmto zmluvným vzťahom. Žalovaná tiež vo svojom vyjadrení citovala ust. § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného k 16.9.2004, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje náležitosti, ktoré sú vymenované pod písmenami a) až i). Pod písmenom g) citovaného zákonného ustanovenia je uvedené, že RPMN ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pod písmenom h) citovaného ustanovenia, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých s plnením môže byť upravená RPMN a pod písmenom i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu RPMN, pričom ide o určenie podmienok za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Teda na základe citácie § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že z gramatického a logického výkladu daného ustanovenia zákona vyplýva, že okrem všeobecných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musela predmetná zmluva obsahovať aj náležitosti vymenované za slovom najmä, ku ktorým je možné pridať ešte ďalšie. Nakoľko predmetom úverov poskytovaných zo strany žalovaného sú peňažné prostriedky klientom, teda nie tovar alebo služba, zmluvy o úvere zo strany žalovaného nemôžu obsahovať náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere (opis tovaru alebo služby, cenu tovaru alebo služby, adresu predávajúceho na ktorej možno uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, identifikáciu vlastníka) ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania tovaru alebo služby. Teda žalobníčka nijako nepreukázala podľa tvrdenia žalovanej skutočnosť, že v čase podpisu zmluvy o úvere jej patrilo postavenie spotrebiteľa. Žalovaná citovala prostredníctvom svojho právneho zástupcu argumentáciu, ktorá podľa jej tvrdenia je v plno súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa, keď pri výklade pojmu spotrebiteľ, je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Teda, ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoľávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Cituje výklad niektorých autorov k Obč. zákonníku a zaujíma stanovisko, že takúto obligáciu možno charakterizovať ako obchod a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, ktorá je všeobecným princípom zmluvného práva.

Okrem vyššie citovaného právneho názoru, ktorý vo svojom vyjadrení vyslovila žalovaná, vzniesla aj námietku miestnej nepríslušnosti. Vzniesla námietku v zmysle § 105 ods. 1 OISP, keď vylúčila záver, že predmetné konanie je konaním, v ktorom má žalobca postavenie spotrebiteľa a preto ani mu nemožno priznať toto postavenie a je potrebné pri miestnej príslušnosti postupovať podľa ust. § 84 OSP, upravujúceho všeobecnú miestnu príslušnosť súdu tak, že na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje, ak nie je ustanovené inak a preto vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti.

Súd uznesením z 13.3.2015 vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti odporkyňou zamietol. V uznesení citoval zákonné ustanovenia, ktoré na odôvodnení takéhoto postupu použil, uznesenie doručil stranám konania a nadobudlo právoplatnosť dňa 17.4.2015.

Súd konal na základe žalobného návrhu podaného žalobníčkou a pokiaľ žalovaná namietala, že v súdenom prípade nešlo pri zmluvnom vzťahu medzi žalobníčkou a žalovanou o zmluvný vzťah založený na základe príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovení Občianskeho zákonníka, ale ide o zmluvný vzťah založený Obchodným zákonníkom, súd primárne riešil posúdenie zmluvy o úvere a charakter tohto konania tak, že v súlade s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Prešove vo svojom rozhodnutí z 30.9.2009 pod sp. zn. 7Coe/34/2009 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 15.12.2011 pod sp. zn. 5Cdo/146/2011 konštatoval, že v uvedenom rozhodnutí NS SR vyslovil právny názor, ktorý je pre súd v tomto konaní záväzný a prijateľný, že pojem spotrebiteľská zmluva je možno vymedziť v širšom a užšom zmysle. Za spotrebiteľské zmluvy v širšom zmysle možno považovať akékoľvek zmluvy uzatvárané medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pri ktorých spotrebiteľ má možnosť

ovplyvniť obsah zmlúv na ktoré treba aplikovať príslušnú osobitnú úpravu podľa toho o aký typ zmluvy ide. Spotrebiteľské zmluvy v užšom zmysle predstavujú osobitný typ zmlúv pri ktorých spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať ich obsah bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela a na ktoré treba aplikovať predovšetkým úpravu o neprijateľných podmienkach, ako aj príslušnú osobitnú úpravu podľa toho o aký typ zmluvy ide. Pri týchto zmluvách platí aj všeobecná zásada uvedená v § 53 ods. 4 písm. a) Obč. zákonníka a to, že za neprijateľné podmienky treba považovať tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Navrhovateľ ako spotrebiteľ, má právo výberu medzi všeobecným súdom odporcu a súdom uvedeným v ust. § 87 písm. f) OSP, pokiaľ ide o miestnu príslušnosť na prejednávanie uvedených sporov.

Zákon o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľa označuje primárne fyzickú osobu a to iba v prípadoch, keď nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzickú osobu (FO), najmä pre samotnú FO alebo pre príslušníkov svojej domácnosti. Zákonodarca nad rámec článku 2, písm. b) Smernice rady 93/13 EHS zo dňa 05.4.1993 definuje za spotrebiteľa aj právnickú osobu, nakoľko v citovanom článku 2 písm. b) smernice je za spotrebiteľa považovaná iba FO, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy pre ktorú najmä Obč. zák. ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťovná zmluva, zmluva o obstaraní zázradu, leasingová zmluva, zmluva o úvere, zmluva o dodávke plynu, elektriny, o pripojení a ďalší. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, kto pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzatváraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie KS v Bratislave z 30.4.2010 sp. zn. 5Co/140/2010-67).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj údaj o sume, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Jedným zo základných cieľov zákonodarcu bolo stanoviť porovnateľné číslo, ktoré slúži spotrebiteľom pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií - RPMN. Tento údaj patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi v zmluve o poskytnutí úveru. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení, nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu. Ak nie je RPMN uvedená v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Teda pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci neobsahuje údaj o RPMN a aj napriek tomu žalovaná pre rozpor dohody o odplate so zákonom a dobrými mravmi mala nárok iba na vrátenie poskytnutej istiny predmetného úveru vo výške 995,80 €, pričom žalobníčka zaplatila na účet žalovanej prostredníctvom dobrovoľných splátok sumu 1.633,14 € a prostredníctvom zrážok z dôchodku vykonávaných v rámci vedenej exekúcie, ktorá bola vedená Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 11Er/1112/2005 vo výške 848,93 €, žalobníčka teda spolu zaplatila žalovanej sumu 2.482,07 €, to znamená o 1.486,25 € viac, na akú sumu mala žalovaná nárok. V rozsahu sumy 1.486,25 € tak došlo k bezdôvodnému obohateniu sa na strane žalovanej. Ustanovenie § 451 ods. 1 Obč. zákonníka ustanovuje, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu na úkor koho sa získal.

Zo spisu Okresného súdu v Čadci 11Er/1112/2005 mal súd zistené, že návrh žalovanej v uvedenom exekučnom konaní, ako oprávnenej proti povinnej M. Č., v tomto prípade žalobníčky, bolo nariadené

na vymáhanie sumy 358,49 € (10-800,- Sk), ktoré bolo súdu vo forme žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdu doručené a exekučným titulom bola notárska zápisnica Notárskeho úradu JUDr. Ondreja Ďuriača pod N 3234/2005, Nz 30771/2005 a v osvedčení vyhlásenia povinnej o uznaní záväzku 10.800,- Sk s úrokom z omeškania 0,25% denne od 20.5.2005 do zaplatenia a nešpecifikované trovy právneho zastúpenia a trovy spísania notárskej zápisnice, pričom exekučným titulom bola zmluva o úvere č. 5250415 zo dňa 16.9.2004 na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 30.000,- Sk (995,81 €), poplatok 24.000,- Sk (796,65 €), a dohodnuté splátky po 5.400,- Sk (179,24 €) v 10 splátkach a zároveň obsahuje splnomocnenie povinnej na spísanie notárskej zápisnice o uznaní záväzku jej právnym zástupcom Mgr. Kušnírom. V bode 18 Zmluvy o úvere, ktorý bol v súdnom spise 11Er/112/2005 pripojený je konštatovanie, že právne vzťahy sa budú posudzovať podľa Obchodného zákonníka.

Na základe návrhu na vydanie poverenie, ktorý bol súdu doručený 23.11.2005 bolo vydané poverenie súdom 29.11.2005 pod č. 5502-007320 a z uvedeného spisu súd zistil, že následne do konania vstúpil ako vedľajší účastník Ombudspot - Združenie na ochranu spotrebiteľov Poprad a podal návrh na odklad exekúcie dňa 20.02.2012. Súd I. stupňa v exekučnom konaní uznesením z 02.5.2012 nepripustil vedľajšieho účastníka do konania, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Odvolanie vo veci nebolo podané a rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 09.2.2016, keď v konaní následne bolo podané odvolanie oprávneného Pohotovosť, s.r.o. dňa 07.7.2012 proti uzneseniu z 02.5.2012 a zároveň podaný návrh a prerušenie konania. Súd II. stupňa návrh na prerušenie konania zamietol, zamietol aj odvolanie čo do výrokov napadnutých odvolaním a vo veci bolo podané dovolanie 06.3.2014 pre porušenie práva Európskej únie. Na základe zrušenia rozhodnutia II. stupňového súdu rozhodnutím NS SR zo dňa 14.11.2013 3Coe/134/2013 konštatoval okrem iného Najvyšší súd SR, že súd II. stupňa mal odňať oprávnenému konať pred súdom a vzhľadom na to, že bolo zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Žiline v čase rozhodovania v tejto veci o uvedenom odvolaní nebolo rozhodnuté v exekučnom konaní. Uvedené odvolania a dovolania však neriešili podstatu konania so spotrebiteľskej zmluvy, ale v uvedených odvolaniach bolo rozhodované o prerušení konania a o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. V súdnom prípade súd sa zaoberal otázkou bezdôvodného obohatenia sa žalovanej a na úkor žalobníčky zo spotrebiteľskej zmluvy, t.j. zmluvy o úvere. V tejto súvislosti k uvedenému exekučnému konaniu treba pripomenúť, že účastníci v exekučných konaniach sa môžu dôvodne spoliehať na objektívne právo a na to, že ak existuje zákonná povinnosť súdu zastaviť exekúciu aj bez návrhu a na to, že súd v žiadnom prípade nedovolí vykonať exekúciu na plnenia z podmienok, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach, navyiac v neprospech slabšieho účastníka zmluvy. Najmä na strane priemerných subjektov práva je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že nepoukážu na neprijateľné zmluvné podmienky (Godart bod. 61 Océanoogrupa editoriál). Teda pokiaľ súdenom prípade žalovaná vymohla od žalobníčky sumu, ktorá prevyšuje predmet úverovej zmluvy a uhradenie dobrovoľných splátok vo výške 1.633,14 € je preukázané zo skutočností zistených v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom v Čadci 11Er/1112/2005 v uznesení Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 11Er/112/2005-24 v ktorom je uvedené, že povinná uzatvorila s oprávnenou zmluvu o úvere č. 5250415, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 30.000,- Sk a Mgr. Kušnír za povinnú uznal dlh vo výške 15.753,- Sk z tohto úveru a poplatok predstavujú sumu 10.800,- Sk, mala žalobníčka zaplatiť na základe úverovej zmluvy súhrne sumu 60.000,- Sk a v jej mene bol uznaný dlh vo výške 10.800,- Sk, ktorá suma predstavuje „nedoplatok“ úverovej zmluvy. Rozdiel medzi súhrnnou sumou a sumou pri uznaní dlhu predstavuje nezaplatenú časť úveru, teda rozdielom týchto súm je možné dospieť k výške dobrovoľných splátok t.j. 60.000,- Sk mínus 10.800,- Sk, čo predstavuje sumu 49.200,- Sk. Suma zrážok z dôchodku povinnej vo výške 848,93 € je zdokladovaná na základe potvrdenia exekútora JUDr. Jozefa Rišiana zo dňa 08.10.2013, ktoré potvrdenie ako dôkaz žalobníčka prostredníctvom svojho právneho zástupcu doložila do súdneho spisu. Teda v zmysle ust. § 451 ods. 1 a 2 a § 456 Obč. zák. súd rozhodol tak, že žalovaná získala na úkor žalobníčky bezdôvodne majetkový prospech a preto je povinná vydať tento prospech tomu, na úkor koho ho získala, teda je povinná zaplatiť žalobníčke sumu 1.485,25 €.

Žalobníčka sa domáhala aj príslušenstva pohľadávky, keď požadovala úrok vo výške 5,50% ročne zo žalovanej istiny od 26.10.2013, kedy bolo ukončené rozhodnutie o zrážkach z dôchodku povinnej vo výške 848,93 €.

Podľa § 517 ods. 2 O. z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb. zák., keď podľa § 3 citovaného vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. S prihliadnutím na to, že žalobníčka žalovaného vyzvala na dobrovoľné vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak žalovaná jej toto bezdôvodné obohatenie nevydala, je v omeškani so splnením peňažného záväzku. Teda súd na základe vykonaného dokazovania okrem rozhodnutia, že žalovaný je povinný žalobníčke zaplatiť žalovanú istinu 1.486,25 €, je povinný zaplatiť jej aj úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku, ktorá bola v čase od 26.10.2013 do 02.11.2013 vo výške 0,50%. Teda uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,50% ročne je v súlade s citovanými právnymi predpismi a preto súd zaviazal žalovanú žalobníčke zaplatiť úrok z omeškania zo sumy 848,93 € od 26.10.2013 do zaplataenia a s úrokom 5,50% ročne zo sumy 637,32 € od 02.11.2013 do zaplataenia.

Žalobníčka bola v konaní úspešná, pre to jej súd v zmysle § 142 ods. 1 OSP priznal právo na náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia. Právny zástupca žalobníčky si uplatňoval trovy vyčíslené v zmysle Vyhlášky 655/2004 Zb. zák. ako odmenu za vykonané právne služby, keď podľa § 9 ods. 1 citovanej vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal. Podľa § 13 a) ods. 1 odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby; prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd alebo iný orgán, alebo protistrane týkajúcej sa veci samej. Celkom hodnota sporu predstavuje 1.486,25 €, základná sadzba tarifnej odmeny je 71,37 €, režijný paušál v roku 2003 predstavoval 7,81 €, v roku 2014 8,04 €. Teda právnenmu zástupcovi žalobníčky prináleží odmena za úkony - príprava a prevzatie zastúpenia, vrátane prevej porady s klientom 71,37 € + režijný paušál 7,81 €, za úkon návrh na začatie konania zo dňa 14.11.2013 - 71,37 € + režijný paušál 7,81 € a za úkon vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného z 10.11.2014 71,37 € + režijný paušál 8,04 €. Trovy právneho zastúpenia celkom rovnajú sa 237,77 €, ktorú sumu súd zaviazal žalovanú zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobníčky 520700-4202633015/8360, IBAN SK 55 8360 5207 0042 0263 3015, vedený v BRE Bank SA pobočka zahraničnej banky mBank, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Žalobníčka je ako spotrebiteľka oslobodená od súdnych poplatkov na základe ustanovenia § 4 ods. 2, písm. a) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého je od poplatku oslobodený spotrebiteľ, domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Odporca v súdenom prípade nebol od poplatku oslobodený, preto v zmysle citovaných ustanovení súd zaviazal zaplatiť súdny poplatok žalovaného. Podľa položky 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, poplatky z návrhu na začatie konania predstavujú 6% z hodnoty predmetu sporu, najmenej 16,50 €, 6% z hodnoty predmetu sporu predstavuje 89,20 €, ktorú sumu súd zaviazal zaplatiť odporcu na účet Okresného súdu Čadca do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).